మేనరికం

శంగధాండ్

ప్రపంచంలో మానవుడికి అన్నిటికన్నా కష్టమైనదీ, క్లిష్టమైనదీ ఏది?—అని ప్రశ్నిస్తే 'తనను తాను తెలుసుకోవడం' అంటారు వేదాంతులు. ఎవరు ఒప్పుకున్నా, ఒప్పుకోకపోయినా—ఆ మాట అక్షరాలా నిజం! — అంటాడు శ్రీధర్.

శ్రీధర్ వేదాంతి కాదు. కేవలం ఇంజనీరింగ్ డిగ్రీ పుచ్చుకున్న ఇరవైరెండేళ్ళ యువకుడు. అయినా అతను, ఈ బ్రహ్మాండ సత్యాన్ని గుర్తించే దానికి కారణం ఏమిటంటే, అతను ఇప్పుడు ఎదుర్కొంటున్న జటిల సమస్య. అది—తాను 'శశి' ని పెళ్ళాడగలడా? లేడా? అనే విషయం గురించి అతి తీవ్రంగా ఆలోచించి, ఓ నిర్ణయానికి రాలేకపోవటం.

శ్రీధర్ తలిదండ్రులు, శ్రీధర్ మేనత్త కూతురైన 'శశి' ని శ్రీధర్ పెళ్ళి చేసుకోవాలని పట్టుబట్టారు, దగ్గర సంబంధం అవటంవల్నా రెండు వైపుల వారికీ పెద్దపెద్ద ఆస్తులుండి వాటిని బయటికి పోనియడం ఇష్టంలేకా.

పెద్దవాళ్ళు ఎంత నచ్చచెప్పినా శ్రీధర్ అంగీకరించలేదు. శశి అంటే శ్రీధర్‌కి ఇష్టమే. ఇద్దరూ చిన్నతనంనుంచీ కలిసి మెలిసి ఆడుకునేవారు. ఒకరియం దొకరికి ఆప్యాయతా, అభిమానం ఉన్నాయి.

కాని, పెళ్ళి చేసుకోవటమా!— అసంభవం అనుకొన్నాడు శ్రీధర్. శశియెడల తన కేనాడూ అటువంటి భావం కలుగలేదు. అసలు శశిని తన భార్యగా వూహించుకోవా లంటేనే, అదేదో చాలా చెడ్డపనిలా మనస్సుకు తోస్తుంది తనకు.

చిన్నప్పటినుంచి కలిసి మెలిసి తిరిగిన శశిని శ్రీధర్ చెల్లెలిగానో, స్నేహితురాలుగానో వూహించుకోగలడు కాని—భార్యగా, ప్రేయసిగా—అబ్బే! ఎంతమాత్రం లాభం లేదనుకొన్నాడు.

పెళ్ళి చేసుకోవాలంటే, ఆ—చేసుకోబోయే యువతిని చూడగానే, తనలో ప్రేమా, మోహం ప్రణయం అన్నీ ఉద్భవించాలి. రాగోదయం కావాలి. గుండె దడదడా కొట్టుకోవాలి. ఎలక్ట్రిక్ షాక్ తిన్నంత పనవ్వాలి. 'ప్రేయసీ, ప్రేయసీ, ప్రియుడనే ప్రేయసీ, వేయి కన్నులతో నిన్ను వెదుకుచున్నానే' అని వెళ్ళి ఆమెతో చెప్పుకోబుద్ధవ్వాలి. ఆమె తన దృష్టిపథంనుంచి జారిపోగానే—విరహం, నిట్టూర్పులూ, వెన్నెల వేడిగా ఉండడం, చంద్రుణ్ణి తిట్టటం, పాటలు పాడటం —ప్రారంభం కావాలి. ఆమె దర్శనంకోసం తహతహ లాడాలి. ఆమెకోసం ప్రాణాల్నయినా లెక్క చెయ్యకుండా గొప్పగొప్ప సాహసాలు చేసి, ప్రేమ

శేఖలు రాసెయ్యాలనిపించాలి ......

ఇంత గొడవ జరగవలసిన విషయాన్ని, తన తలిదండ్రులు అతి తేలికగా "నువ్వు శశిని పెళ్ళాడెయి" అని ఒక్క ముక్కతో నిర్ణయించడం, శ్రీధర్ ఎంతమాత్రమూ హర్షించలేదు.

కాని పెద్దవాళ్ళను ఎదిరించి, "నే నిప్పుడు పెళ్ళాడను. నా వూహాసుందరి నా కళ్ళెదుట సాక్షాత్కరించేదాకా ఆగుతాను. నాతోకూడా ఇంజను దగ్గర బ్రేకు వేస్తే తక్కిన పెట్టెలన్నీ ఆగిపోయినట్లు మీరంతా ఆగాలి!" అని చెప్పే ధైర్యం శ్రీధర్‌కు లేదనలేము కాని, కలగలేదు. ఎందుచేతో!

శ్రీధర్ ఎటూ తేల్చి చెప్పలేకపోవడం చూసి, శ్రీధర్ తండ్రి ఎందుకైనా మంచిదని శ్రీధర్‌ని ఒక్కసారి వాళ్ళ మేనత్తగారి వూరెళ్ళి శశిని చూసి అతని మనస్సులో ఉన్న విషయం వాళ్ళతోనైనా చెప్పి రమ్మన్నారు.

అందుకు శ్రీధర్ వెంటనే అంగీకరించాడు. ఎందుకంటే శశిని చూసి చాలుగేళ్ళయింది. తను ఇంటర్ పాసైనప్పుడు వాళ్ళ వూరెళ్ళాడు. అంత వరకూ ప్రతీ సంవత్సరం, వేసంగి సెలవలకి మేనత్తగారింటికి వెళ్ళడం అతని అలవాటు. కాని, తను ఇంజనీరింగు చదువుకు మద్రాసు వెళ్ళిన దగ్గర్నుంచి వాళ్ళ వూరెళ్ళలేదు.

ఈ నాలుగేళ్ళలోనూ శశి, బి. ఎస్‌సి. ప్యాసయిందని విన్నాడు. ఇంకా పై చదువు చదువుతానంటోందట. ఒకసారి ఆమెను చూస్తే తన మనస్సెలా మారుతుందో!—ఏమో!

ఆవాళ సాయంకాలమే రైలెక్కి మేనత్తగారి వూరైన విశాఖపట్నం బయల్దేరాడు శ్రీధర్.

శ్రీధర్‌కు రైలెక్కిన తర్వాత ఆలోచించుకోవడానికి కొంత అవకాశం లభించింది. బెజవాడ వదలిపెట్టి రైలు పరుగెడ్తూంటే, శ్రీధర్ సామానులన్నీ సర్దుకొని కూచొని ఆలోచించడం మొదలెట్టాడు, శశి ఎలా ఉంటుందా!—అని.

"ఒరేయ్, నువ్వట్రా! ఎవరో అనుకున్నాను. ఎక్కడికి వెళ్తున్నావ్?" అన్న మాటలు విని వంచిన తల ఎత్తి చూశాడు, తన ప్రక్కనే నిల్చొనివున్న తన పాత స్నేహితుడు శేఖరాన్ని

"హోహో! శేఖరమా! బలేవాడివిరా! ఇంత సేపు ఎక్కడున్నావ్?"

"ఆ చివర బెంచీలో కూచున్నానులే. అక్కడ మా అమ్మా, మా చిన్న చెల్లెలూ ఉన్నారు. మేమంతా విశాఖపట్నం వెళ్తున్నాములే. నువ్వు బెజవాడలో ఎక్కినట్లున్నావు ఏవూ రెళ్తున్నావు?'

శ్రీధర్ తను కూడా విశాఖపట్నం వెళ్తున్నానని చెప్పాడు శేఖరం తల్లి, చెల్లెలితో సహా తెనాలి నుంచి వస్తున్నాడు. శేఖరం, శ్రీధర్ బెజవాడ కాలేజీలో ఇంటరు చదువుతున్నప్పుడు సహాధ్యాయులు శేఖరం ఇంటర్ తరువాత బి. ఏ చదివి తరువాత బి. ఇడి. పాసయి ఏడాదినుంచి విశాఖపట్నంలో స్కూలు టీచరుగా పనిచేస్తున్నాడు.

పరస్పరం కుశల ప్రశ్నలు వేసుకోవడం జరిగాక శేఖరం శ్రీధర్‌ని తన తల్లి దగ్గరికి తీసుకొని వెళ్ళి "ఇతనే నమ్మా శ్రీధర్. బెజవాడలో నాకు ఎంతో సాయంచేసిన ముఖ్య స్నేహితుడు" అని ఒక వయసు మళ్ళిన స్త్రీకి పరిచయం చేశాడు. శ్రీధర్ ఆమెకు నమస్కరించాడు.

ఆమె "అలాగా నాయనా! నీ గురించి మా అబ్బాయి ఎప్పుడూ చెప్తూంటాడు. తనకెంతో సాయం చేశావని. చాల సంతోషం" అని శ్రీధర్ ఏం చేస్తున్నదీ, ఏం చెయ్యదల్చుకున్నదీ అన్నీ అడిగింది.

శేఖరం తల్లి విధవ, అయినా ఆమె పచ్చని శరీరచ్ఛాయా, గంభీరమైన విగ్రహం, బొట్టు లేకపోయినా కళగా ఉన్న మొహం, చూసేవారిలో ఒకవిధమైన గౌరవం కలిగిస్తాయి. కొద్ది నిముషాల్లో శ్రీధర్‌ని తన కుటుంబంలో ఒకవ్యక్తిగా పరిగణిస్తూ మాట్లాడసాగింది.

రైలు ప్రయాణంలో ఉన్న విశేష మేమంటే కొన్ని గంటల తరబడి, మనకు సన్నిహితమైన వ్యక్తులతో మాట్లాడవచ్చు. ఎంత ముభావంగా ఉండే వ్యక్తయినా, ప్రయాణంలో ఉన్న విసుగుదలని పోగొట్టుకోవడానికి, తప్పక మాట్లాడతాడు. మామూలు సమయంలో అంత తీరికా ఉండదు. అంత అవసరమూ ఉండదు.

శ్రీధర్, శేఖర్ చాలాసేపు కాలేజీ ముచ్చట్లు మాట్లాడుకున్నారు. వాళ్ళు విడిపోయిం తరువాత ఎవరెవరు ఏం చేసిందీ చెప్పుకున్నారు. మధ్య మధ్యలో శేఖర్ తల్లి ప్రశ్నలు వేస్తూ శ్రీధర్ తల్లిదండ్రు లెవరో అతనికి అన్నదమ్ములూ, అక్కచెల్లెళ్ళూ ఎంతమందో, ఆస్తిమాత్రం ఉందో అన్నీ వివరాలు కనుక్కుంది.

శేఖర్ తల్లి మనస్సులో శ్రీధర్ తమకు అందుబాటులో లేడనుకుంది. శేఖర్‌కి పెళ్ళీడు చెల్లెలుంది. శేఖర్ తల్లికి శ్రీధర్‌ను చూసిన దగ్గర్నుంచీ కొంత ఆశ కలిగింది గాని, అంత ఆస్తిపరుడూ, ఇంజనీరూ, కనీసం పదివేల కట్నమైనా ఇవ్వందే లభిస్తాడా! అని నిరాశ చెందింది.

శ్రీధర్ శేఖర్‌ని ఎం. ఏ. చదవలేకపోయావా? అని అడిగాడు. శేఖర్ తన తండ్రి చనిపోవటం వల్ల కుటుంబ బాధ్యతంతా తనమీద పడిందనీ, చెల్లెలు పెళ్ళి చెయ్యవలసి ఉందనీ, అందువల్ల తన చదువు సాగలేదనీ, చెల్లెలికి బి. ఎస్‌సి వరకూ చెప్పించామనీ చెప్పాడు.

శ్రీధర్ అడక్కుండానే, శ్రీధర్ మిత్రుడి కష్టాలకి సానుభూతి చూపిస్తూంటే శేఖరం మరి కొన్ని వివరాలు చెప్పాడు వాళ్ళు తెనాలి, చెల్లెలి పెళ్ళి విషయం వెళ్ళామనీ, అక్కడ వాళ్ళ మేనమామగా రున్నారనీ, వాళ్ళబ్బాయికి తన చెల్లెలి నివ్వాలనుంది అనీ చెప్పాడు.

పెళ్ళి, మేనరికం—మాటలు వినగానే శ్రీధర్ ఉలిక్కిపడ్డాడు స్నేహితుడు కనిపించాడుగదా ఏవో యితర గొడవలు మాట్లాడవచ్చు ననుకుంటే, ఇక్కడ కూడా పెళ్ళిళ్ళ గొడవే వచ్చింది. పైగా స్నేహితుడు మేనరికాల గురించి మాట్లాడేప్పటికి శ్రీధర్‌కి ఒళ్ళు మండింది.

"ఒరేయ్, ఈ పెళ్ళి అనేది లేకుండాఉంటే ఎంత బావుండునురా!"

"నిజమేరా, బ్రదర్! ఇవి మన ప్రాణాలు తీసేస్తున్నాయిరా! ఆడపిల్లల పెళ్ళి గురించి, పరువుగ బ్రతకదలచినవాళ్ళం, ఎంతో బెంగపెట్టుకుని చస్తున్నాం అనుకో."

"అది కాదురా! ఆడయితే నేం, మగయితేనేం. పెద్దవాళ్ళు అనవసరంగా కలుగజేసుకుని వాళ్ళ జీవితాలు నాశనం చేస్తున్నారు. పెళ్ళి అనేది

ఇద్దరి వ్యక్తులకు సంబంధించింది. ఆ యిద్దరి వ్యక్తులకూ ప్రాధాన్యత లేదు. ఇప్పటి పెళ్లిళ్లలో, పైవాళ్లంతా పెత్తనం వహించడమే. మనం ఏమైనా అంటే పెద్దవాళ్లను ధిక్కరించినవాళ్ల మవుతున్నాం. వాళ్ల చేసే పనేమిటి—కట్నాలు బేరమాడ్డం, వాళ్లకు నచ్చిన సంబంధాలు అంటగట్టడం, చివరికి వీళ్లిద్దరికీ సుఖం లేకపోయినా ఆ విషయం పైకి రాకుండా చూడడం."

శ్రీధర్ మాటలకు శేఖర్ అతని తల్లి కూడా నవ్వారు. ఒక్క నిముషం ఎవరూ మాట్లాడలేదు. రైలు మోత అలదరికీ, ఆ నిశ్శబ్దంలో, వినిపిస్తూ అంతవరకు వాళ్ళసంభాషణలో మైమరచిన వాతావరణాన్ని జ్ఞాపకంచేసింది ఒక ముష్టివాడు పాటలు పాడుకుంటూ, అందరిదగ్గరా డబ్బులు వసూలుచేసున్నాడు—అడుక్కోడం వాడి హక్కుగా భావించి!

శేఖర్ తన స్నేహితుడి వాదంతో మనసులో అంగీకరించినా, ఎదురుగా తన తల్లి ఉండడం వల్ల పూర్తిగా బయటపడడం ఇష్టంలేక "కట్నాలనేవి మరీ బాధిస్తున్నాయిరా!" అన్నాడు.

శ్రీధర్ ఏదో ఆలోచిస్తూ "ఇవ్వడం మానేస్తే సరి" అన్నాడు.

శేఖర్, "ఇవ్వకపోతే పెళ్లిళ్లవడమే కష్టంగా ఉందిరా"

"అదే అవుతుంది. అనవసరంగా బెంగపెట్టుకోకురా."

రైలు తునిలో ఆగింది శ్రీధర్, శేఖర్ భోజనాలు చేసివచ్చారు. శేఖర్ తల్లి పాలూ, పళ్లూ పుచ్చుకుంది. శేఖర్ చిన్న చెల్లెలు పూరీలు తిని పూరుకుంది అనుకోకుండా రైలు ప్రయాణంలో ఒకరి కొకరు తటస్థపడడం మిత్రుల కెంతో ఆనందం కలిగించింది మధ్యమధ్యలో కుటుంబ విషయాలు మాట్లాడుకొంటూ విశాఖపట్నం వచ్చేదాకా కబుర్లతో కాలం గడిపేశారు.

శ్రీధర్‌ని, శేఖర్ తమ ఇంటికి రమ్మన్నాడు. అవాళ ప్రయాణబడలికవల్ల రాలేననీ, మర్నాడు తప్పకుండా వస్తాననీ, శేఖర్ ఇంటి అడ్రసు తీసుకొని శేఖర్‌వద్దా, శేఖర్ తల్లివద్దా సెలవు తీసుకొని విశాఖపట్నం స్టేషను బయటికి వచ్చి రిక్షాలో సామాను పెట్టించాడు శ్రీధర్.

శ్రీధర్ రిక్షాను చెంగల్రావుపేట పోనిమ్మని, అక్కడ ఒక మేడముందు ఆపించాడు. లోపలికి వెళ్లగానే హాల్లో ఎవరితోనో ఒక నడివయస్సామెతో, సోఫాలో కూర్చొని మాట్లాడుతూన్న శ్రీధర్ మేనత్త, శ్రీధర్‌ను చూసి "అరె! శ్రీధర్, ఎప్పుడొచ్చావు ? అమ్మా, నాన్నా అంతా కులాసాయేనా ?" అని సంతోషంతో అడిగింది.

"ఇప్పుడే వచ్చా నత్తయ్యా. శశి ఏదీ ?"

"మేడమీద తన గదిలో ఉన్నట్లుంది. నువ్వు మేడమీదకు వెళ్లు. నేను కాఫీ పంపిస్తా" అని శ్రీధర్ అత్తయ్య తన స్నేహితురాల్ని సాగనంపి, ఇంటిలోపలకు వెళ్లింది. శ్రీధర్, రిక్షానాడికి డబ్బులిచ్చి పంపేసి, హాలు ప్రక్కగదిలో ఉన్న మేడమెట్లు ఎక్కసాగాడు.

మేడమెట్లు ఎక్కుతూన్నకొద్దీ, పై గదిలోంచి రేడియో సంగీతం—మాల్‌కోస్ రాగంలో రాధాకృష్ణుల ప్రేమగీతం వినిపిస్తోంది. ఆ మధుర ధ్వని తరంగాలు వీనులవిందుగా మనమోహన జనకంగా, హృదయాన్నీ, మనస్సుని స్పృశిస్తూ బుద్ధికి పారవశ్యం కలిగిస్తూంటే శ్రీధర్‌లో ఒక నూతన ఉత్సాహం కలిగింది.

మేడ చివరి మెట్టుకి ప్రక్కగా ఉన్న గది ద్వారంలో నుల్చుని గదిని కలయ చూశాడు. లోపల అతన్నాకర్షించింది—చక్కని చారల సిల్కుచీర కట్టుకుని, సన్నని నడుమూ, పిరుదుల వంపులలో . . ఆకర్షణీయమైన విగ్రహం, పొడుగాటి జడా, తెల్లని మెడా కన్పిస్తూ—ఒక యువతి తన వెనుక భాగము గది ద్వారమువైపుండేటట్లు నుల్చుని, రేడియో దగ్గర పాట వింటూఉన్న దృశ్యము

శ్రీధర్ తన రాక ఆ యువతి గుర్తించలేదని గ్రహించాడు. ఆ యువతి శశే అయివుంటుందని భావించాడు. రేడియోలో పాట, కృష్ణుడు రాధను చిలిపిగా ఆడించడం వర్ణిస్తోంది., శ్రీధర్‌కి చిన్న చిలిపి వూహ తట్టింది. మెల్లిగా తివాసీమీద అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్లి ఆ యువతి కళ్ళు మూశాడు.

"అబ్బ .. శశి .... నీ చేతు లింత గట్టిగా ఉన్నాయేమిటి ?" అంటూ ఆ యువతి శ్రీధర్ చేతుల్ని తొలగించింది. శ్రీధర్ ఆ గొంతుక విని, చేతులు లాగేసుకుని ... ఆ అమ్మాయి ఇటు తిరగ్గానే అమ్మాయి మొహం చూసి ఒక్క గంతేశాడు.

అమ్మాయీ .... శ్రీధర్ .... ఇద్దరూ గాభరా పడ్డారు.

"సా—సా—సారీ! మేడం .... ఎక్స్క్యూజ్ మీ."

"మీరు .... "

"నేను మా శశి అనుకున్నా. వెరీసారీ—క్షమించండి."

"నేనూ శశే అనుకున్నా"

"ఎగ్జాట్లీ ! నేనూ అదే అనుకున్నా .... వెరీ వెరీ సారి ఎక్స్క్యూజ్ .. ."

"ఫరవాలేదులెండి శశి, వాళ్ల బావగా రొస్తారని డ్రెస్ చేసుకోడానికని క్రిందకు వెళ్లింది. ఇప్పుడే వస్తుంది కూచోండి"

"థాంక్యూ. మీరు చాలా మంచివారు."

శ్రీధర్ ఆ యువతి కెదురుగా ఉన్న సోఫాలో కూచొన్నాడు. తను చేసిన పొరపాటుపనికి దవడ వాయగొడ్తుం దనుకొన్న ఆ యువతీలలామ, తన యందు అంత దయ చూపించడంతో శ్రీధర్‌కి వణుకూ, ఖంగారూ తగ్గింది.

"మీరు నుల్చొనే ఉన్నారు కూచోండి !"

ఆమె కూడా కూర్చుంది. ఇద్దరూ కాస్సేపు మౌనంగా ఉన్నారు. శ్రీధర్ తనవైపే చూస్తూండడం ఆమె గమనించి, కొంచెం సిగ్గుపడింది. శ్రీధర్ ఆమెవైపు చూస్తూ .... గ్రేస్‌కెల్లీ, సుసాన్‌హేవర్డ్ — మెరిలియన్‌మన్రో, ఎలిజబెత్ టైలర్ అబ్బే!. వాళ్లెవరూ ఈ అమ్మాయి కాలిగోటికైనా పనికిరారని నిర్ణయించేశాడు.

ఏమి అందం ! ఆహా .... కాళిదాసు, శకుంతల ..

"ఏం శకుంతలా ! మా బావకీ, నీకు అప్పుడే పరిచయమైనట్లుందే ? ఏం బావా ! ఇంతసేపూ నీకోసం ఎదురుచూసి ఇప్పుడే క్రిందికి వెళ్లాను" అంటూ ఒక పందొమ్మిదేళ్ల యువతి, చామనచాయగా ఉన్నా, చక్కని కనుముక్కు తీరుగల మొహం—ఆమెది-వెనక్కాల నౌకరు ట్రేలో కాఫీ, టిఫిన్ తెస్తూండగా ప్రవేశించి శ్రీధర్‌కి శకుంతల అనే తన స్నేహితురాలికీ ఒకరినొకరికి పరిచయం చేసింది

ఆమే, శశి ! శ్రీధర్, మేనత్త కూతురు.

శకుంతల శ్రీధర్ శశి బావ అని తెలియగానే మరికొంచెం సిగ్గుపడింది. సహజంగా, ఎర్రగా ఉన్న ఆమె బుగ్గలు, మరింత ఎరుపెక్కాయి.

శ్రీధర్ ఒక్కసారి గుండెలు తడిమి చూసుకొన్నాడు—హృదయం తన దగ్గరే ఉందా, ఎక్కడికైనా షికారెళ్లిందా—అని

శశి, బావని ఏవేవో ప్రశ్నలు వేస్తోంది బావ గురించి తమాషా, తమాషా కబుర్లు చెప్తూ శకుంతలని నవ్విస్తోంది శ్రీధర్‌కి మాత్రం దృష్టంతా శకుంతలమీదే. అతని ధ్యాసంతా ఆమె చిరునవ్వుతో కూడిన సుందరవదనం మీదే

"మా బావకి పాటలంటే చాలా యిష్టం. నువ్వు బాగా పాడ్తావని తెలిస్తే ఒక్క నిముషం పూరుకోడు శకుంతల ఎంత బాగా పాడుతుందనుకున్నావ్ ! బావా, అద్భుతం, లత గొంతుకలా ఉంటుందనుకో . ఏం, బావా !"

"అబ్బే .... ఏంలేదు . . ఒక్క పాట . . పాడి వినిపిస్తారేమోనని ."

"నిజమే, శకుంతలా ! మా బావ వింటాడు. ఒక్క పాట పాడు"

శకుంతలకు ఎంత నవనాగరిక యువతి అయినా ఒక్కసారిగా పరపురుషుడు తన కళ్ళు మూయటం అతనే యిన్నాళ్లనుంచీ శశి తనతో వర్ణించి చెప్తున్న శ్రీధర్ కావటం, పైగా వచ్చిన దగ్గర్నుంచీ అతను కళ్లతో తన సౌందర్యాన్ని తాగేస్తున్నవాడిలా కన్పించడం, ఉక్కిరిబిక్కిరయినట్లుంది అసలు ఆ బావామరదళ్ల మధ్య తనెందుకు ? తను మర్యాదగా నిష్క్రమిస్తే మంచిది. కాని ... అతను . అతనిలో ఏదో ఒక ఆకర్షణ వుంది; అది తనని కదలనీయటంలేదు.

"అబ్బ ! ఇప్పుడేమిటి శశీ ! మీ బావ ఎంతో ప్రయాణబడలికతో ఉంటే, ఇప్పుడేనా ? మళ్లీ ఇంకోసారి వస్తాగా."

"అబ్బెబ్బే, నా కసలు బడలికే లేదు. నాకు పాటలంటే తగని పిచ్చి ఒక్క పాట పాడండి .. ప్లీజ్ !"

శకుంతల మెత్తబడసాగింది. శశి కూడా బలవంతం చేసింది ఇంతలో శ్రీధర్ అత్త కూడా మేడమీదికి వచ్చింది.

"అత్తయ్యా ! మంచి సమయానికి వచ్చావ్. మిస్ శకుంతల పాడ్తారు."

"అవునురా ఆ అమ్మాయి చాలా బాగా పాడ్తుంది ఏదమ్మా ఒక్క పాట."

శకుంతల, ఇంతమంది చేరి తనని పాడమనటం

అందులో శ్రీధర్ ఉత్సాహంగా ఉండటం చూసి, తను పాడకపోతే బాగుండదని ఒక చిన్న పాట పాడింది పాట అయిపోగానే శశీ, శ్రీధర్ చప్పట్లు కొట్టి మెచ్చుకున్నారు

శకుంతల తను ఇంటికి వెళ్తానని లేచింది. శశి, శశి తల్లి ఆమెను భోజనానికి ఉండిపొమ్మని బలవంతం చేసినా ఆమె ఉండలేదు వెళ్తూ, వెళ్తూ ఆమె శ్రీధర్‌వైపు ఒకసారి చూసి 'ఒక సారి మా యింటికి రండి' అని చెప్పి వెళ్ళింది

శకుంతల వెళ్ళిన తరువాత శ్రీధర్ మొహం చూసి శశి "బావా! శకుంతల చాలా అందమైనది కదూ ?" అని అడిగింది కొంటెగా.

శ్రీధర్ ఏదో ఆలోచిస్తున్నవాడల్లా "ఏమిటీ ?' అన్నాడు

శశి, "ఏంలేదు బావా! శకుంతలని చూసి కాలేజీలో అబ్బాయిలంతా పరధ్యానంలో పడిపోతూంటారులే ఎంచేతో తెలుసుకుందామని నిన్ను అడుగుతున్నాను "

శ్రీధర్ అత్తయ్య వంక చూశాడు. ఆమె కూడా కుతూహలంగా తమవైపు చూస్తూండడం గమనించి, శశి ముందర తను బైటపడిపోయానని గ్రహించాడు

"చూశావా, అత్తయ్యా శశి నన్ను వేళాకోళం చేస్తోంది ఆ అమ్మాయిని ఎక్కడో చూసినట్లుగా ఉందనుకుంటూ ఆలోచిస్తూంటే . "

"అవునులేరా ఆ అమ్మాయి చాలా మంచిది అందమైనది కూడాను ఎవడు చేసుకుంటాడో కాని, చాలా అదృష్టవంతుడు మేనరికం ఉందిట గాని, ఆ అమ్మాయి కిష్టంలేదుట వాళ్లవాళ్లంతా బలవంతం చేస్తున్నారట"

"ఏం మేనరికాలు పోనిద్దూ, అత్తయ్యా! ఎవరిష్టం వచ్చినట్లు వాళ్లని పెళ్లి చేసుకోనివ్వాలి గాని . ."

"నువ్వు కూడా అలాగే అంటావా శ్రీధర్. శశి ఒక్కత్తే అనుకున్నాను. నేనూ, మా అన్నయ్య, శశి పుట్టింటగ్గర్నుంచీ కొండంత ఆశ పెట్టుకున్నాం—మీ యిద్దరిమీదా. అదేమో, "నాకు పెళ్ళొద్దూ, పై చదువు చదువుకుంటానూ' అనీ, నువ్వేమో 'నా యిష్టం వచ్చిన పిల్లని పెళ్లి చేసుకుంటా'ననీ, మీకు మేం చెప్పగలమా నాయనా!"

శ్రీధర్ ఆశ్చర్యంతో శశివైపూ, అత్తయ్య వైపూ చూశాడు గబుక్కున ముఖకవళిక మార్చేశాడు, "శశీ! నేను నిన్ను ఎంత ప్రేమించాను! నీకోసం ఎంత కష్టపడ్డాను! నా ప్రేమ యిలా తోసేస్తావా?" అన్నాడు సినిమాల్లో హీరోలాగా.

శశి చప్పట్లుకొట్టి "బలేగా ఉంది బావా. నువ్వు సినిమాల్లో బాగా రాణిస్తావు" అంది నవ్వుతూ. శ్రీధర్ అత్తయ్య కూడా నవ్వింది.

"ఏవిట్రా! మీ వేళాకోళాలు. ఒకమూల మేమేమో మీ యిద్దరి మనస్సు ఏమైనా మారుతుందేమోనని చూస్తూంటే, మీ యిద్దరూ ఇంత సులభంగా కొట్టిపారేస్తున్నారు. ఇలా మిమ్మల్ని వదలి లాభంలేదు. శ్రీధర్! నీ ఉద్దేశమేమిటో చెప్పరా ?"

"ఏమిటత్తయ్యా ?"

"శశిని చేసుకోవడం నీ కిష్టమేనా ? లేదా ?"

"అమ్మా "

"నువ్వూరుకో శశి! శ్రీధర్ నువ్వు చెప్పు!"

"అదికా దత్తయ్యా. శశంటే నాకు చాలా యిష్టం. కాని, మాడూ—అత్తయ్యా పెళ్లి చేసుకోవాలంటే ఎలాగో ఉంటుంది."

"అదే నేనూ అంటున్నాను బావా. నువ్వంటే నాకు చాలా యిష్టం. ఇద్దరం చాలా చనువుగా తిరిగాం. ఇప్పుడు నిన్ను భర్తగా .."

"అదే, అదే .. . కానీ, అత్తయ్యా శశీ నేనూ ....

"అమ్మా, బావా నేనూ ......"

"ఎంతో స్నేహంగా .... "

"ఎంతో ఇష్టంగా . . "

"ఉంటాం"

"ఉంటాం"

శ్రీధర్, శశి ఇద్దరూ ఆవిడకి చెరోవైపూ చేరి గబగబా ఈమాట లనేశారు. ఆవిడ, "సరే న్రా, మీ యిష్టం. పదండి, వెళ్లి భోంచేద్దాం" అని క్రిందకు వాళ్ళిద్దరితోసహా వెళ్ళింది.

శశికీ, శ్రీధర్‌కీ కూడా హృదయాలు తేలికయ్యాయి. శశెంతో మంచిదని శ్రీధర్ అన్నాడు. బావది ఎంతో గొప్ప హృదయమని శశి మెచ్చుకుంగి

మర్నాడు సాయంకాలం శ్రీధర్ శేఖర్ ఇంటికి వెళ్లాడు శేఖర్‌కు అవాళ సెలవవటంవల్ల ఇంటి వద్దనే ఉన్నాడు శేఖర్, శ్రీధర్‌ని అపూ రెండు కొచ్చిందీ, ఎవరింటి కొచ్చిందీ అన్నీ అడిగాడు

శ్రీధర్ శేఖర్‌తో జరిగినదంతా చెప్పాడు. తనూ తన మరదలు శశీ, పరస్పరం వివాహం చేసుకోమని నిర్ణయాని కొచ్చామనీ, తను శకుంతల అనే అమ్మాయిని చూసిన దగ్గర్నుంచీ ఆ అమ్మాయిని ప్రేమించాననీ చెప్పాడు

అంతా విని, కొంచెం ఆలోచించి శేఖర్ "అయితే మరి ఆ శకుంతలని చేసుకోవడానికి మీ తలితండ్రులు ఒప్పుకోవద్దూ."

"ఆ విషయం ఫరవాలేదు. శశిని చేసుకోనన్నట్లయితే నా వివాహవిషయంలో వారి జోక్యమేమీ ఉంచుకోమని చెప్పారు "

"అసలీ శకుంతల ఎవరో ?"

"మా శశి ఫ్రెండురా. మా శశి నిన్నటి నుంచీ నన్ను వేళాకోళం చేస్తోంది, అందుకని శశిని వివరాలేమీ అడగదల్చుకోలేదు."

"మరి ఆమెను గురించి ఎలా తెసును కుంటావు ?"

"అందుకే, నిన్ను ఆమె విషయం కనుక్కోమని ప్రార్థిస్తున్నాను"

"బావుందిరోయ్. ఎవరో అమ్మాయిట, పేరు శకుంతలట, ఆ అమ్మాయి విషయం నేను కనుక్కోవాలిట. నావల్ల కాదు."

"బ్రదర్. ఈ చిన్న సాయం చెయ్యలేవురా!"

"అబ్బే!"

"ఒరేయ్!నువ్వీమాత్రం సాయం చెయ్యకపోతే నాకు గత్యంతరం లేదురా"

ఇంతలో లోపల్నించి "అన్నయ్యా" అన్న పిలుపు విని శేఖరం లోపలికి వెళ్లాడు. అయిదు నిమిషాల్లో లోపల్నించి రెండు కప్పులతో కాఫీ పట్టుకొని శేఖరే వచ్చాడు. శ్రీధర్ కొక కప్పిచ్చి తనొక కప్పు తీసుకున్నాడు.

"ఒరేయ్, శ్రీధర్! నువ్వింత గట్టిగా చెప్పున్నావు కాబట్టి, ఆ శకుంతల గురించి అన్నీ కనుక్కుంటాను. వాళ్ళ కట్నాలూ, కానుకలూ ఏమీ యివ్వలేమంటే . . "

"ఏమీ అక్కర్లేదురా, నేను అసలు దమ్మిడీ కట్నం తీసుకోను ఆ అమ్మాయి ఒప్పుకుంటే చాలు"

"సరే అయితే నే నా విషయం కనుక్కొని, రెండు రోజుల్లో చెప్తాను."

"రెండు రోజులే!"

"మనం ఇలాంటి విషయాల్లో తొందర పడకూడదు నీ కోరిక నెరవేర్చే పూచీ నాది."

"అయితే సరే. మరి వస్తా. ఎల్లుండి మళ్లా కలుస్తా"

"అలాగే"

"శ్రీధర్ మెల్లిగా, బరువుగా అడుగులేస్తుంటే శేఖర్ వీధిగుమ్మందాకా వచ్చి సాగనంపాడు. శ్రీధర్ సందు చివరదాకా వెళ్లడం చూసి, శేఖర్ లోపలికి వెళ్లిపోయాడు

సందు మలుపు తిరుగుతూంటే శ్రీధర్‌కు ఒక ముఖ్య విషయం జ్ఞాపకం వచ్చింది. శకుంతలకి మేనరికం ఉన్న సంగతి శేఖర్‌తో తను చెప్పలేదు. అందుకని మళ్లీ వెనక్కి తిరిగి వచ్చాడు.

శ్రీధర్ మెల్లిగా శేఖర్ ఇంటి మెట్లు ఎక్కి ద్వారంకున్న కర్టెన్ తొలగించి లోపల కెళ్లేటప్పటికి ఎదురుగా శేఖర్ శకుంతలా కూర్చొని మాట్లాడుకొంటున్నారు. శ్రీధర్‌ని చూచి ఇద్దరూ ఆశ్చర్యపోయారు. శ్రీధర్ కూడా ఆశ్చర్యపోయి శకుంతలను చూస్తూ నిల్చుని ఉండగా శేఖర్ "అరే శ్రీధర్. భలేవాడివే. నన్నే తమాషా చేశావు. సరేలే ఇదిగో ఈమె నా పెద్దచెల్లెలు. శకుంతల. చెల్లాయి యితను .

"నాకు తెలుసు శశి బావగారు. నమస్తే."

"మీరు శేఖర్ సిస్టర్ అని నాకు తెలియలేదు.'

"తెలియకపోవడమే మంచిదైంది. ఒరే శ్రీధర్! పాపం, నిన్ను నస్పెన్సులో పెట్టడం ఎందుకుగానీ, మా చెల్లాయి నిన్ను పెళ్లి చేసుకోవడానికి అంగీకరించిందిరా. ఏం చెల్లాయ్, నిజమే కదూ ?"

"నువ్వు పో! అన్నయ్యా " అంది శకుంతల కోపంగా.

"పోతాలే. మీ యిద్దరి మధ్యా నే నెందుకు ?" అని శేఖర్ లోపలికి వెళ్లిపోబోయాడు. శ్రీధర్, శేఖర్‌ని జబ్బ పట్టుకుని "శేఖర్, మీ అమ్మగారేరి ?" అని అడిగాడు

"ఎందుకూ ?"

"నమస్కరించడానికి" అన్నాడు శ్రీధర్, శకుంతల వైపు కొంటెగా చూస్తూ.

"అబ్బే! ఇంకా ముహూర్తానికి వారం రోజులుపైముంది. అప్పుడూ, అవన్నీ."

ముగ్గురూ నవ్వుకున్నారు. ★